

Phẩm 20: SIÊU THẮNG (1)

Lúc bấy giờ, Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nói Đại thừa, thì Đại thừa là vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... là tối tôn, tối thắng, tối thượng, tối diệu trong thế gian.

Bạch Thế Tôn, Đại thừa như vậy bằng với hư không; cũng như hư không có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình, Đại thừa cũng vậy, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình.

Bạch Thế Tôn, do nhân duyên này nên Đại thừa của Đại Bồ-tát tức là thừa trí Nhất thiết trí.

Bạch Thế Tôn, lại như hư không không đến, không đi, không trụ có thể thấy và Đại thừa cũng vậy, không đến, không đi, không trụ có thể thấy, không động, không trụ nên gọi là Đại thừa.

Bạch Thế Tôn, lại như hư không, khoảng trước, khoảng sau, khoảng giữa đều chẳng thể nắm bắt được, Đại thừa cũng vậy khoảng trước, khoảng sau, khoảng giữa đều chẳng thể nắm bắt được; ba đời bình đẳng vượt ra khỏi ba đời nên gọi là Đại thừa.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông nói! Nay Thiện Hiện, Đại thừa của các Đại Bồ-tát là sáu pháp Ba-la-mật-đa tức là Bố thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tỉn lực, Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa này Thiện Hiện, Đại thừa của các Đại Bồ-tát nghĩa là pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh tự tánh.

Lại nữa này Thiện Hiện, Đại thừa của các Đại Bồ-tát là tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa và các Tam-ma-địa đó là Tam-ma-địa Kiền thành cho đến Tam-ma-địa Vô nhiễm trước như hư không.

Lại nữa này Thiện Hiện, Đại thừa của các Đại Bồ-tát là bốn Niệm trụ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng.

Nay Thiện Hiện, vô lượng, vô số, vô biên các công đức như vậy, nên biết đều là Đại thừa của Đại Bồ-tát.

Lại nữa này Thiện Hiện, ông nói Đại thừa vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian, là tối tôn, tối thắng, tối thượng, tối

diệu. Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông nói!

Này Thiện Hiện, trong đó, những gì gọi là tất cả thế gian Trời, Người, A-tố-lạc...? Đó là Dục giới, Sắc giới, Vô sắc giới.

Này Thiện Hiện, nếu Dục giới là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn như tánh sở hữu tất cả là thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, chẳng thể vượt hơn hẳn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì Dục giới là suy lường, là giả hợp, có đời đổi, di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu cõi Sắc, Vô sắc là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì cõi Sắc, Vô sắc là suy lường, là giả hợp, có di động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu sắc là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì sắc là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế

gian.

Này Thiện Hiện, nếu thọ, tưởng, hành, thức là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì thọ, tưởng, hành, thức là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu nhãn xứ là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì nhãn xứ là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu sắc xứ là chân như, chẳng hư

vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh, thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì sắc xứ là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu nhãn giới là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì nhãn giới là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không

thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì nhĩ, tử, thiết, thân, ý giới là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu sắc giới là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả là thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì sắc giới là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì thanh, hương, vị, xúc, pháp giới là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu nhãn thức giới là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời,

Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì nhãn thức giới là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu, tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu nhãn xúc là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì nhãn xúc là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả là thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc là suy lường, là

giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả là thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra là chân như, chẳng hư vọng, không biến đổi, không điên đảo, là chân thật, là chắc chắn, như tánh sở hữu tất cả là thường hằng, không biến chuyển, không thay đổi, có thật tánh thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra là suy lường, là giả hợp, có di động cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến chuyển, có thay đổi, đều không có thật tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu pháp giới là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì pháp giới không thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu chân như, thật tế, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, cảnh giới an ổn... là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì chân như, thật tế, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, cảnh giới an ổn... chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu Bồ thí ba-la-mật-đa là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì Bồ thí ba-la-mật-đa chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu pháp không bên trong là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì pháp không bên trong chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo,

pháp không không biên giới, pháp không tản mạn chẳng đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu bốn Niệm trụ là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì bốn Niệm trụ chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, cho đến nếu mười lực của Phật là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì mười lực của Phật chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết

thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian..

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 418

Phẩm 20: SIÊU THẮNG (2)

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu pháp Chủng tánh là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì pháp Chủng tánh chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu pháp Đệ bát, pháp Dự lưu, pháp Nhất lai, pháp Bất hoàn, pháp A-la-hán, pháp Độc giác, pháp Bồ-tát, pháp Như Lai là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì pháp Đệ bát cho đến pháp Như Lai chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu Chủng tánh của Bồ-đặc-già-la là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì Chủng tánh của Bồ-đặc-già-la chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, nếu Bồ-đặc-già-la của Đệ bát, Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, Độc giác, Bồ-tát, Như Lai là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì Bồ-đặc-già-la của Đệ bát cho đến Như Lai chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát từ lúc mới phát tâm cho đến khi an tọa nơi tòa Bồ-đề vi diệu, trung gian đã phát sinh vô lượng các loại tâm là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì Đại Bồ-tát từ lúc mới phát tâm cho đến khi an tọa nơi tòa Bồ-đề vi diệu, trung gian đã phát sinh vô lượng các loại tâm chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tổ-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu trí như kim cang của Đại Bồ-tát là thật có, chẳng phải không có thì Đại thừa này chẳng phải tôn, chẳng phải thắng, chẳng phải thượng, chẳng phải diệu, không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tổ-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì trí như kim cang của Đại Bồ-tát chẳng thật có, là chẳng có tánh nên Đại thừa này là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt lên trên tất cả Trời, Người, A-tổ-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu trí như kim cang của Đại Bồ-tát là thật có, chẳng phải không có thì Đại Bồ-tát không nên dùng trí như kim cang này đạt tự tánh tất cả pháp đều không, đoạn hẳn tất cả tập khí và tương tục của phiền não, chứng đắc trí Nhất thiết trí, cũng không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tổ-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì trí như kim cang của Đại Bồ-tát chẳng thật có, là chẳng có tánh nên các Đại Bồ-tát dùng trí như kim cang này đạt tự tánh tất cả pháp đều không, đoạn hẳn tất cả tập khí và tương tục của phiền não, chứng đắc trí Nhất thiết trí, cũng có thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tổ-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu ba mươi hai tướng bậc Đại sĩ, tám mươi vẻ đẹp trang nghiêm của các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là thật có, chẳng phải không có thì oai đức vi diệu của các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tổ-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì ba mươi hai tướng bậc Đại sĩ, tám mươi vẻ đẹp trang nghiêm của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là chẳng thật có, là chẳng có tánh nên oai đức vi diệu của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tổ-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu ánh hào quang của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác phóng ra là thật có, chẳng phải không có thì ánh hào quang của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác phóng ra không thể chiếu khắp hằng hà sa số thế giới trong mười phương, cũng không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tổ-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì ánh hào quang của Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác phóng ra chẳng thật có, là chẳng có tánh nên ánh hào quang của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác phóng ra đều có thể chiếu khắp hằng hà sa thế giới trong mười phương, cũng có thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tổ-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu âm thanh đủ sáu mươi tính chất vi diệu của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là thật có, chẳng phải không có thì âm thanh đủ sáu mươi tính chất vi diệu của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác không thể chỉ bày giáo hóa hữu tình trong vô lượng, vô số thế giới khắp mười phương, cũng không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tổ-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì âm thanh đủ sáu mươi tính chất vi diệu của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là chẳng thật có, là chẳng có tánh nên âm thanh đủ sáu mươi tính chất vi diệu của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đều có thể chỉ bày, giáo hóa hữu tình trong vô lượng, vô số thế giới khắp mười phương, cũng có thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tổ-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu sự chuyển pháp luân của chư Như Lai Ứng Chánh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đẳng Giác là thật có, chẳng phải không có thì sự chuyển pháp luân của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng rất thanh tịnh cũng chẳng phải tất cả Sa-môn, Bà-la-môn... trong thế gian không thể chuyển được, cũng không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì sự chuyển pháp luân của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là chẳng thật có, là không có tánh nên sự chuyển pháp luân của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác rất thanh tịnh, đó là việc làm mà tất cả Sa-môn, Bà-la-môn... trong thế gian không ai có thể làm được, cũng có thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Lại nữa này Thiện Hiện, nếu việc giáo hóa hữu tình của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là thật có, chẳng phải không có thì việc chuyển pháp luân của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác không thể làm cho các loài hữu tình ấy nhập vào cõi Vô dư y Niết-bàn vi diệu, cũng không thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, vì việc giáo hóa hữu tình của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là chẳng thật có, là chẳng có tánh nên việc chuyển pháp luân của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đều có thể làm cho các loài hữu tình ấy nhập vào cõi Vô dư y Niết-bàn, vi diệu, cũng có thể vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

Này Thiện Hiện, do các nhân duyên như vậy nên nói Đại thừa là tôn, là thắng, là thượng, là diệu, vượt hơn tất cả Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian.

M